

OSTAWIONY (16) *part praet pass pf*

ostawiony (9), **ostawion** (3), *ostawiony a. ostawion* (4).

Pierwsze o oraz a jasne; -ony, -(o)n.

sg m N ostawion (3), *ostawiony* (3); ~ (*attrib*) *ostawiony* (1); (*praed*) *ostawion* (3). ◊ *f N ostawion(a)* (4). ◊ *n N ostawion(e)* (2). ◊ *A ostawion(e)* (1). ◊ *pl N m pers ostawieni* (2). *subst ostawion(e)* (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: ostawiony od kogo (3).

Sł stp s.v. ostawić, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w. s.v. ostawić.

1. Który został pozostawiony w określonej sytuacji (3) :

ostawiony przy czym (1): Y ci wślyscy ktorzy kolwiek są odniego przy rozumie ośtawieni rádżę aby sie obaczyli *RejPs* 49.

ostawiony z czym gdzie (1): byśmy cie byli nierozgniewali/ z duffą ij sciałem w raiu bylibyśmy ośtawienij. *OpecŻyw* 179v.

a. Który został porzucony, opuszczony (1) : Więc gdy go [*lwa*] wślyscy opuścili: Ktorzy mu z iádłá flużyli. Y ośtawion w wielkieu nędzy *BierEz* M4.

2. Który został wydalony (o czynności fizjologicznej) (4) : *Vrina* gdy ma być ośtawiona/ ma być wślythka razem ośtawiona *FalZioł* V [1]v; Też taka *vrina* ośtawiona od śtatego człowieka *Dwoiaką gorączkę tercijanę*: znamionuie. *FalZioł* V [4]v, [4]v.

3. Który został przekazany, udzielony (1) : wierne pofelstwo iego w piśmiech świątych iego/ tu ośtawione od niego ku náuce twoiey *RejPos* 284.

4. Odłączony od piersi, który przestał ssać; ablactatus *BartBydż, Vulg; delictus, depulsus* *Mącz* (6) : *BartBydż* 2b; *Delictus porcus*, Ośtawiony wieprzek który yufz więcey nie sie. *Mącz* 81a, 287b; [Roślo tedy dziećię/ y ośtawionę ielth *Leop Gen* 21/8 (*Linde*)].

ostawiony od czego (2): *Leop Ps* 130/2; 1. Izáák się národził. [...] 8. Ośtawion od pierśi. *BibRadz Gen* 21 arg.

a. W funkcji rzeczownika [od czego] (1) : Kogoż ten náuczy wiadomości? y komu to vczyni żeby zrozumiał co fłyłzał? Ośtawione od mleká/ oderwane od pierśi. *Leop Is* 28/9.

5. Który został otoczony, obstawiony [czym] (1) :

Wyrażenie: »w koło ostawion« (1): rzućili sie do Obozu Niemieckiego/ ktory był wozmi w koło ośthawion *BielKron* 392v.

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (1) : *Relictus*, participium, Ośtawiony. *Mącz* 194d.

Synonimy: **1.a.** *opuszczony*; **4.** *oddalony, odsądzony*; **5.** *obtoczony*.

Cf **OSTAWIĆ**